

Kiadóhivatal =
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide czimrendőm:
az előfizetési pénzek.
Hirdetések és nyilvánt.
közlönyek:

ELŐFIZETÉSI DÍJ:
Egész évre . . . 3 kor.
Félévre . . . 4 .
Negyedévre . . . 2 .
Egy szám ára: 20 fill.

SOMOGYI ÚJSÁG

Szerkesztőség:
Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide küldendő a lap
szellemi részét illető minden
közlemény.
Bérmunkások küld-
ményét nem fogadjuk el.
Kéziratokat vissza
nem adunk.

MÉGYEI és HELYI-ÉRDEKŰ VEGYES TARTALMU HETILAP

A »Kaposvári Iparoskör« hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint egyszer: KEDDEN.

Felelős szerkesztő és kiadó: Poór Sándor. Főmunkatárs: Dr. Obetkó Károly.

Fonyód-fürdőtelep.

Nem első esetben történik, hogy a Balaton tavá somogymegyei partja ezen legkiesebb — a természet szépségei által leginkább megáldott pontjáról Fonyódról lapunkban megemlékeztünk, és annak elragadó, lélek emelő szépségeit olvasó közönségünk előtt méltatluk.

Daczára ennek, mindég örömmel ragadjuk meg az alkalmat, hogy ezen drága kincsünket ismertessük; — annak emelkedését, bármily csekély mértékben is tehetségünkhez képest, előmozdithassuk.

Aki ismerte Fonyódot ezelőtt csak 4—5 évvel, és az óta nem látta, bizonyára a legnagyobb mértékben meg fog lepődni, a rövid pár év alatt történt rohamos emelkedésen, — azon a semmiből előteremtett kulturán a mely ma a fonyódi balaton-part majd minten pontján elterül.

A világ lapokban olvasunk eseteket, midőn a kietlen vadonokban mindegy parancs szóra emelkednek pár év alatt virágzó városok, de ezek Fonyód emelkedésével szembe figyelembe alig vehetők, mert azokat rendszeren a gazdagodási vágy, sivár kincs utáni szomj teremti meg az emberi ségnek; míg itt a legnemesebb emberi érzés a jó és szép felismerése hozza létre mind azokat a melyek ma már nem a mi, — hanem az egész magyar nemzet drága kincsét képezik.

Aki ma Fonyód-fürdőtelepen megjelenik, s látja azt a kedves elragadó kilátást látja az egészség megeremőjét, a szép Balaton tó elterülő fodros vizét; csak azt sajnálja, hogy nem lehet mindég mellette, nem élvezheti folytonosan annak jótékony hatását, elragadó mindenségét.

Aki egyszer élvezte mindazokat a jókat, a melyeket a fürdő idény alatt, Fonyód-fürdőtelep a közönség-

nek nyújt évről-évre vágyik annak szíve vissza. Alig várja a viszontlátás megújuló örömet.

Midőn nagy költőnk édes hazánkról azt írta meg, hogy »ha a föld Isten kalapja hazánk a bokréta rajta« csak azért, nem írta azt is hozzá hogy annak egyik legszebb rózsabimbója Fonyód-fürdőtelep, mert akkor még nem tündökölt az mai pompájában.

De mint minden szépnek és jónak magyar országon, így Fonyód-fürdőtelepnek is megvannak a maga hátrányai, melyek sürgős orvoslást kívánnak.

Egyik legnagyobb hátránya az, hogy a nyaraló és fürdőző közönség szükségletei beszerzésére nagy mértékben rá van utalva a fonyódi lakosra, akik nem elégszenek meg a tisztességes haszonnal, hanem a legcsekélyebb értéket is drága pénzen bocsájtják csak az üdülő közönség rendelkezésére. Igaz ugyan, hogy ezen a bajon, a

T Á R G Z A.

Ábel halála.

És meghalt Ábel

A zöld fák alatt

Fekszik sápadtan, márványmereven.
A megaludt víz hajához tapadt
Körötte minden ujjong, eleven.
Őz csórtat át a zsenge bokrokon,
Izúd a nap, az ég fellegetlen,
A föld, az ég, virág, patak rokon
.... Csak Ábel lett magános, idegen.

S dalt dudorászva, játszi éneket,
Mint a hajnal, úgy ifjan és tüdő,
— A lomb, víz, fák és néki integet,
Jön Éva át a söt selymes fűvén.
A holthoz ér. Megáll csodálkozóan ...
Mért alszik Ábel fénylő napszakán?
S egy rózsaszállal pajkosan, bohón
Megsimogatja ... Felneszel talán!

A gyöpre ül ... Lassan hozzásimul,
Magához vonja megdermedt kezét.
De a nehéz kar tompán visszahull,
Éva kacag ... Fájó csend szerzetését!
Bohó játék! ... Ébredj te rossz gyerek!
S végigsimítja éjsötét haját.
Ábel nem ébred ... Holtan szendereg ...
Aludt, vér érzik a hajfűrtön át.

Ábel! ... Fiam! ... És Éva felsikolt,
A vér hidegje a lelkébe száll.
Merev tagokkal fekszik lenn a holt ...
Ábelre rogy ... En édes gyermekem!
A vesztett Éden minden vigasza!
Fölébredsz tán szerelmes keblemen ...
Apádhöz Ábel jer, menjünk haza.

S a japanaszra a bokrok közül,
Mint tűzött vad, Ádám előrohan.
Ábelre néz ... A szíve megkövül.
Ő sejti már, hogy minden hasztalan ...
Miről az Ur büntetve szóla csak,
A titkok titka ime nyitva áll.
Elárultad te magnémult ajak!
.... S reszkette sugja ... Ez hát a halál?

Felsírnak hosszan és iszonytatóan,
Ily hang nem ritt át még a téreken.
A pusztulás zord réme rezg a szón.
Ábel! ... sikoltják egyre, szüntelen.
Köröskörül csillogva rezg az ég,
Ifjú a lomb ... Csókdesva száll a szél.
Virágillattól ittasult a lég ...
.... Mit bánja mindez, hogy Ábel nem él?

És Ádám áll ...

A holtra néz sötétlen.

A mindenségnek egy paránya volt.
A bosszud napja megkezdődött, Éden?
Ma a mindenben egy parány a holt.
De egy parány a többi is lerontja,
Egymásba nőttek, mint fa és gyökér,

S a mindenségnek egy kicsiny halottja
A mindenség halálával fölér.

Ábel meghalt ... Még él a rét, az erdő,
A lomb virít, fénylők a csillagok.
De mindezeknek a halála még jó,
A napnak fénye majdan nem ragyog.
Bosszud teljes lesz majd, Ábel halála ...
Isten! ... Elvesztet a természetet!
S amit alkotott örökös csodára,
A holt világot újra kezdetet!

Pásztor Árpád.

Az elcserélt anyós.

(Vallomás a vizsgálobíró előtt).

Hát bizony, szégyen ide, szégyen oda;
leltam magam a rogyásig. A gyalázatos
vinkó elbolondította a fejemet, én meg
elbolondítottam a kassziraffa fejét; a ká-
vésnak pofonokat ígértem, én pedig kaptam
ts vagy kettőt, hogy kitől, máig sem tudom.
Három boros üveget a földhöz vágtam, a
klarinetossal hajba kaptam, mert rettenetes
hamisan fujta »tarara bumm dihé-!-! Mikor
aztán kifizettem a zechemet, a fizető pia-
czér szó nélkül nyakon csipett és úgy kilö-
dított a kávéházból, mintha sohasem lettem

Zichy-féle aródalom intézősége minden módon segíteni törekszik, és a gazdaság produktumaival mérsékelt áron látja el a közönséget; de ez még sem minden. Legnagyobb baj van a baromfi, gyümölcs és egyéb apróságok beszerzésének. Ennek fő oka abban rejlik, hogy a szomszédos községek nem voltak még kellőleg rá szoktatva arra, miszerint hasonló terményeik eladása czéljából mentül többen keressék föl Fonyód fürdőtelepet.

Mint legutóbb értesültünk észre vette ezt a körülményt már Plachner Sándor a lengyeltóti járás jeles főszolgabírója, egyszersmind a Fonyód fürdőtelepi fürdőbiztos is, és mint mindennek, úgy ennek is megtalálta az orvosságát.

Ezen orvosság igen egyszerű, közléstette a szomszédos községekben, hogy hetenként kétszer Fonyód fürdőtelepen baromfi és gyümölcs eladást rendez; — felhívta tehát a szomszédos községek lakásait, hogy terményeikkel mentül nagyobb mértékben látogassák ezen napokon Fonyód fürdőtelepet.

Kettős czél lesz ezzel elérve; egyik az, hogy a fürdőző közönség nem lesz teljesen kiszolgáltatva a fonyódi nép kapzsiságának; a másik pedig az, hogy a szomszédos községek nagyobb mennyiségben fognak baromfit tenyészteni, iparkodnak nagyobb mennyiségben kultiválni a gyümölcsstermelést; ami azután a nép vagyonosodását kétségtelenül előmozdítja.

Másik hátránya volt Fonyód fürdőtelep kifejlesztésének az a körülmény, hogy a kaposvár-fonyódi vasut vonatai igen lassu menetben közlekedtek. Ezen a bajon is segítve lett már részben, mert a figyelmes vasuti igazgatóság

kieszközlte már a jelen fürdő évadra, hogy a menet idő félórával rövidebb legyen, ami menet és jövetben egy egész órát tesz ki. Ha pedig majd a pályatest mégjobban megülledik, bizonyára lesz gondja rá az igazgatóságnak, hogy vonatai még gyorsabb menetben közlekedhessenek.

Szóval örömmel konstatalhatjuk, hogy a tényezők teljes jó akarattal és erélyvel elkövetnek mindent, hogy megszűnjének mind azok a bajok, a melyek még utjában állanak Fonyód fürdőtelep teljes felvirágzásának.

Meg is látszik ez évről-évre, mert nem csak azok a fürdőző vendégek térnek ismét vissza, akik már élvezték mind azon gyönyöröket, a melyeket Fonyód fürdőtelep nyújt, hanem évenként hatványozva emelkedik a szám az újabb vendégek megjelenése által.

Nagy kilátás van tehát rá, hogy az idei fonyód-fürdőtelepi fürdő idény ismét jóval felül fogja mulni, a múlt évek, elég fényes évadait.

Napkorl.

— A kaposvári rendőrkapitányi hivatal viselt dolgai, illetve semmit nem téves és azon óriási rendetlenségek ellen, amikben ez a tisztelt hivatal napról-napra leledzik, már többször felszollaltunk. Ez azonban eredményre soha nem vezetett.

De nem is csuda ez! Mert a szerencsét fehérre mosni bár miként akarja is, valaki teljes lehetetlenség, különösen akkor, mikor a szerencsének nincs is érzéke a mozdulatához.

Mára már oda jutottunk Kaposvár rt. város területén, hogy — különösen ünnep-napokon, este 9 óra után senki ki ne menjen az utcára ha kedves az élete; mert könnyen megeshetik, hogy úgy helybe hagyja a csinált boroktól, spiritusos pálinkától megrészegedett csöcselék, miszerint

könnyen megeshetik rajta az is, hogy a magas menyországra liferálják.

Hogy mi a záróra?

Az a kaposvári rendőrkapitányságnál ismeretlen fogalom.

Hogy az utcái közcsend elleni kihágások valahol büntetendőnek vannak ki-mondva! Azt a kaposvári rendőrkapitányi hivatal ha olvasta is, — mert feltesszük róla, hogy olvasei csak tud, de meg nem értette.

Hogy a prostitúció, Kaposvár város területén nem csak mindn csapszékben, kocsmában burjánzik korlátlanul; hanem már este hét órakor közbotrányt okozólag virít a város fő utcáján; ezt a rendőrkapitányi hivatal vagy nem látja, vagy nem akarja látni.

Hogy a város lakosságát mindenféle csavargó nap-nap után szípolózza koldulás alakjában; azzal a rendőrkapitányi hivatal mit sem törődik.

Mostanában már két esetben is megtörtént, hogy éjél nyílt u'czán, a részeg csöcselék embereket gyilkolt meg. De még ez sem serkentette a rendőrkapitányi hivaltat ez sem tudta kihozni a semmit nem téves andalító mámorából.

Az utca éjjelenként csakugy vízhangzik a részeg tömeg ordítozásától. De a rendőrkapitányi hivatal fülei ilyenkor bevanak dugulva, nem hall az meg semmit.

De van még is valami ami a kaposvári rendőrkapitányi hivatalnak kedvencz foglalkozása.

Ez a város belső utcáin a vadász és luxus ebeknek, még az udvarokból is erőszakos elhurczoltatása, a hivatal egyik kedvencz tagja a győpmester által.

Mikor a vallásos körmenet, az egyik utcán végig vonul, akkor a másik utcán a győpmester produkálja magát a vadász ebek összefogdosásának nemes mesterségében. De hogy is ne hiszen ezekért jól fizet az eb tulajdonosa.

Mennyivel boldogabbak a külső városrészek szabadon tenyésző ebei. Van ott még 5—6 darab is egy házban, még sem bántja ezeket senki. — De minek is bántaná? Nem érdemes. Hiszen ezek még adó al! sincsenek felvéve. Nem érdemes ezeket megfogni, úgy sem váltaná ki senki.

volna odabenn. Ez ellen ugyan appellálhatam volna a kávéshoz, de a mint én ismerem, helybenhagyta volna az ítéletet és ráadásul helybenhagyott volna engem is. Szóval, kimulatam magam a rogyasig és indultam hazafelé. A kerepesi-úton barátságot kötöttem egy utcaseprővel s a jámbor egészen hazáig kísért, sőt még a csengőt is megnyomta, hogy megkíméljen a fáradtságtól.

A házmaster félóra mulva ajtót nyitott és elem tartotta markát, várva a kapupénzre. Természetes, hogy beleköttem a markába, mire a jó ember elkezdett rémítően káromkodni és ott hagyott a sötétben. Nagy nehezen lakásom elé jutottam s akkor elfogott a rémület, mert, noha forgott velem a világ s a csillagos égen komfortáblinak néztem a gönczöl szekerét: mégis eszembe jutott, hogy egy-két perc mulva szemtől-szembe állok a feleségemmel, meg az anyósommal. Szent Nepomuk! micsoda zivatart előtt állak!

Nem merek csöngetni, hanem csak úgy kopogtatok piszegek, köhintek, megint kopogtatok, míg végre Zsuzska kinyitja az előszoba ajtaját s én belepek — lábujjhegyen, miközben kevés hűjj, hogy hanyat nem esem. Zsuzsika szörnyülködve szól hozzám:

— Jézusom, már megint be tetszett káfolni!

— Pszt, Zsuzsika? ... Pszt! ...

— Már meg Zsuzsikának szólit! No nem szeretnek a bőrre lenni. Az öreg

nagysága borzasztóan haragszik ... rám parancsolt, hogy be ne bocsássam.

— Csenedesebben galambon! Hát a feleségem?

— Jézusom, hogy megváltozott a hangja! ...

A fiatal nagysága sokat sirt, ő is haragszik, hanem azért úgy titokban megparancsolt, hogy azonnal beengedjem a nagyságos urat.

— Oh, a jó lélek!

— Vesse le a kamásliját izibe, aztán menjen be mesillab. Hátha alszanak.

Szót fogadtam. Nekí támaszkodtam a falnak, aztán levettem a kamáslimat. Lábujjhegyen megyek a hálószoba ajtajáig, meg akarom fogni a kilincset s e pillanatban nyílik az ajtó.

Jaj, az anyósom! Kezdődik az égiháboru.

— Ki az; ki járkál ide künn?

Zsuzska adja meg a feleletet.

— Ki volna más, mint a nagyságos ur?

— Megmondtam, hogy be ne bocsásd. Elkotródjék innen az ur! Maradjon ott, a hol eddig volt. Akasztófára való korhely! ...

— De mámi! ...

— Nem vagyok mámi. Holnap benyújtjuk a válókeresetet. Most pedig takarodjék az ur! ... Az már botránynak is sok, a mit mága művel. Hogy miért nem üt már bele a száraz ménkő?

— De mámi! ...

A mámi be akarta csukni orrom előtt

a hálószoba ajtaját. Ez mar kihozott a sodromból. Először is fölkaptam az egyik kamáslit és imádozt anyosom felé röptettem, aztán elkezdtem cifra módon káromkodni.

— Jézus Mária! Hist ez nem a Gáspár! ... Gyilkos! Segítség!

Es olyan lármát csapott, hogy a hárbeliek összefutottak a Zsuzska rendőrt sietett, ez pedig a kapitányság elé állított.

Hát bizony furcsán esett, de megessett, hogy egy idegen lakásba nyitottam, a hol az a Gáspár nevű ur lakik. Az én lakásom a negyedik emeleten van, az övé pedig éppen alattam: a harmadik emeleten. Érdekes, hogy Gáspár ur ép oly korhely fráter, mint én vagyok, talán azért, mert ő is anyósával lakik egy fedél alatt s a kérdéses éjjelen ép úgy vártak rá, mint én reám. Dejszen, nem valami rettenetesen imádom az anyósomat, hanem azért még sem cserélném fel a Gáspár ur anyósával. Nem asszony az, hanem sárkány, száznyelvű szörnyeteg, míg az én anyósomnak csak egy nyelve van. »De mikor még az az egy is sok le!«

Ime, ilyen előzmények után indították meg ellenem a vizsgálatot magának megsértése, becsületsértés és könnyű testi sértés miatt. Elköttem azt a borzasztó hibát, hogy részegségemben elcseréltem a lakásomat és elcseréltem az anyósomat.

Felolvastatván, aláíratott.

Gutius.

No de hagyjuk ezeket a dolgokat. Talán majd segítve lesz a bajon!

Ugy értesültünk, hogy a jövő képviselő-testületi gyűlésen szóba fog kerülni a kaposvári rendőrkapitányi hivatal viselt dolga minden tekintetben. Talán majd orvosolni fogja a város képvisellete a hallatlan dolgokat, ha mással nem egy kis fegyelmi vizsgálat elrendelésével. Addig is felhívjuk városunk polgármesterének szíves figyelmét.

H I R E K.

— **Előfizetési felhívás.** Tisztelettel fel kérjük lapunk t. olvasó közönségét, hogy a kiknek előfizetésük e hó végével lejárt, azt megújítani szivesek legyenek ne hogy a lap küldésében akadályok merüljenek fel. Az előfizetési feltételek lapunk homlokán olvashatók.

Kitűnő tisztelettel:

a „SOMOGYI UJSÁG”
kiadóhivatala.

— **Tűzeset.** Sarkad községben f. hó 16-án az esti órákban tűz támadt, és daczára a nagy szélnek a tűzet még is sikerült annyira lokalizálni, hogy két házban és ezek mellék épületein kívül több nem égett le. Elégelt a tűz eset alkalmával két drb. sertés és sok szárnycs állat.

— **Az első esküszéki tárgyalás.** Mint illetékes helyekről értesültünk, az első esküszéki tárgyalás folyó évi június hó 6-én lesz a kaposvári kir. törvényszék büntető osztályánál megtartva.

— **Nevezetes törvényjavaslat.** A kereskedelemügyi miniszter törvényjavaslatot készített a kereskedelmi üzletek átruházásáról. A javaslat készítésére azok a gyakran előforduló visszaélések adtak okot, melyeket a hitelezők kijáratására, az eladósodott kereskedők követelkei el az által, hogy üzleteket egyszerűen átruházták egy harmadik személyre, aki aztán akár az eddigi, akár más czég alatt folytatta az üzletet, elődje tartozásait azonban nem ismerte el. A törvényjavaslat rövid idő alatt a képviselőház elé kerül.

— **A kaposvári kir. járásbíró** albirája Szilgyeth Nándor mint értesültünk betegsége miatt ismét négy hónappal kérte szabadság idejének meghosszabbítását. Ezen járásbírósnál az albirói állás már hónapok óta üresedésben van és e miatt azután a bírák a felszaporodott terheket nem bírják, a közönség panaszkodik, de panaszait éppen azok nem hallják meg kiknek a dolgok ilyen állásban segíteni lehetne.

— **Előléptetés.** Tarsai Károlyt a kaposvári kir. Törvényszék köztisztviselőben álló bíráját Ő Felsége a király, VII. rangosztály I. fokozatába léptette elő. Sok szerencsét kívánunk az érdem ezen jutalmazásához a kitüntetett bírónak.

— **Meghívó.** A csurgói ev. ref. főgimnázium ifjusága 1900. évi június hó 11-én a »Cséke« Erdőben zártkörű jüniális rendez. Táncz kezdete d. u. 3 órakor. Családjegy 2 korona, személyjegy 1 korona. A tiszta jövődelmet az intézet kebelében fennálló egyesületek javára fordítja. Kedvezőtlen idő esetén tánczvizsgálat a »Korona« vendéglőben; kezdete este 9 órakor.

— **Halálozások.** Hochreiter László, a csurgói járásbírósg régi aljárásbírója 63 éves korában e hó 14-én jobb létre szenderült. A derek férfi, a ki 20 év óta becsületes kezekkel osztotta az igazságot, szorgalmával felebbvalói előtt elismerésben részesült, sokat szenvedett a sorstól melynek földi parancsait a büntető törvénnyel kezében a bíróságnál ő osztogatta. Temetése szép volt. És csaknem egész családja, eljött búcsút

venni az apától; számcsofjórátját, tisztelőjét lehetett látni a gyászszertartásnál, melyet Szijjártó Károly, Szijj és Tóth lelkész segítségével végzett. A megboldogult koporsóját beborították a koszorúk, melyeket a család, a bíróság, a jóbarátok illesztettek fel örök búcsújuk jeléül. A koporsót nagyszámu intelligencia kísérte a sirba a vett búcsút, a közszeretben álló derek bírótól. — Béke legyen porain. — Érdekes volna a megboldogultól sok apróságot felfrissíteni. Multja sok anyagot hozna vármegyénk egyik általánosan ismert férfiaról, de mert né haborgassuk a megholtat, majd akad idő, midőn visszatérhetünk reá, mert megérdemli.

— **A kaposvári jótékony nőegylet** által rendezett műkedvelői előadás a közönségnek annyira tetszett, hogy f. hó 16-án az előadást megismételték. A kedvezőtlen időjárás miatt azonban a második előadást kevesen nézték meg. Noha a szereplők mindegyike ugyancsak kitett magáért. S valóban nem lehet közülök megmondani, hogy ki oldotta meg legjobban szerepét. Alig hitte az ember el miszerint műkedvelőkkel áll szembe. De még is volt nem csak az erkölcs, hanem az anyagi siker is. Melyért az elismerés a nőegylet választmányát különösen pedig annak, fáradhatatlan elnöknőjét Dr. Polányi Lajosnét a legnagyobb mértékben megilleti.

— **Az állategészségügy** Somogyvármegyében.

Veszettség: Igal I udvar, Szent-László I udvar.

Takonykór és bőrféreg: Lábod I udvar.

Rühkór: Szent-Gáloskér I u.

Sertésvész: Babócsa I udvar.

Ortlós, 2 udvar.

— **Minden hölgynek** nélkülözhetetlen a Byrolin, melyet a leghíresebb orvosok min-bőrpólo és széplőszert ajánlanak. A Byrolin az összes krémeket felülmúlja, az arcz minden tisztáltságát eltávolítja és annak biztosan fehér, üde, fiatal színt ad. A Byrolin-zappan pedig a legjobb és legkedveltebb toille- és gyermekszappan. Kapható minden gyógyszerárban és drogériában. Egy próbadoz Byrolin é. Byrolin-zappan, — melyet bérmentve küld dr. Gráf és Társa. Bécs, VI. Amerlingstrasse 2.—3 korona.

— **Margit krém.** Kevés hölgy van az országban, ki a Földes Kelemen híres aradi gyógyszerész ezen kiváló arezkenőcsét ne ismerné. Ugyanis az összes szépítőszerek között a Margit kréme örvend a legnagyobb kelendőségnek, mert teljesen ártalmatlan, sem higanyt, sem ólmot nem tartalmaz, a bőr mindennemű tisztáltságát szeplőt, pattanást, stb. Néhány nap alatt eltávolítja és az arezt széppé, üdévé varázsolja. Nagy tégely 2, kicsi 1 korona. Kapható a készítőnél és minden gyógyszerárban. Utánzatoktól óvakodjunk.

— **Hihetetlen!** Pedig az elismerő levelek ezrei bizonyítják, hogy a Feller-féle Elsa-Fluid minden, de még oly betegségeknek is, melyeket más gyógyszer nem gyógyít meg, bámulatos eredménnyel használható. Különösen lázt, közhányt, reumát, mell, fő fogfájást, szurást, vérszegénységet, görcsöt, gyomorbajt, szembajt stb. gyógyít biztosan és gyorsan. 12 üveg ára 5 korona bérmentve. Egyedüli készítője Feller V. Jenő gyógyszerár Stübica 135. szám (Zágráb-megye) Egy családnál se hiányozzék e kitűnő, az egészségügyi hatóság által megvizsgált és jóváhagyott szer, melyet a ki egyszerű hozat, sokoldalú hatása miatt általánosan használ. »Vak voltam már csak a Feller-féle Elsa-Fluid mentette meg szemvilágát« írta Szűcs Péter Budapest, Felső-rákpárt 9.

G S A R N O K.

Tündérsziget.

Az óceánon csendesen, titokban,
Sziklától rejtve egy sziget virul,
A hajós horgonyt soha sem vet ottan,
Kiváncsi pillantás rá sohse hull.

De mily tündérvilágot rejt magába:
Örökzöld bokron zeng a csalogány;
Virágok nyílnak mély, csudás pompába,
Miként megannyi szépséges leány.

Ilyen tündérsziget vagy, drága Rózsa!
Nem ismerik búbajás lényedet,
És én vagyok az óceán hajósa,
Ki addig bolygott, míg rád lelhetett.

Te az enyém vagy, más ifju vállára,
Szép kis fejed hiába hajtánád;
Örökre elvagy a világtól zárva,
Csupán e szíven lehetsz hű tanyát:

Varsányi Gyula.

Konfetti.

A panaszos: Tekintetes királyi törvényszék! Ha nem tolakodás a kéréssem tessék a hallgatóságot kiküldeni!

Egy jó firma (a közönség sorából: Ohó! A panaszos: Tetszik tudni: kényes ügy. Férji becsületemről van szó.

Az ügyész: Indítványozom a zárt tárgyalás elrendelését.

Egy jó firma: Bocsanat! Én és kollegám tiltakozunk. Mi vagyunk a nyilvánosság. Nekünk törvényileg biztosított jogainak vannak...

A jegyző: (Dühösen felugrik: Kuss! Az elnök: Mindjárt lecsukatom!... Üljön le!

Egy jó firma: Köszönöm... Két hónap óta nem tárgyalunk egyebet mint holmi apró-cseprő csirkelopást, testi sértést és mi nehezen bír, de becsülettel kitartotunk mindvégig. És most, amikor egy érdekesnek, pikánsnak ígérkező tárgyalásban gyönyörködhetnénk, ki akarnak bennünket küldeni. Ohó! Ez nem járja! Tiltakozunk.

A publikum (Zsebmetszők, zsebtolvajok kártya-, dominó- és kugli-kozákok, gyermekfosztogatók, betörők, könyvtármánygűjtők, a fővárosból örökre kiutasított, de mindig a fővárosban tartózkodó csavargók — egyszerre) Ugy van! Tiltakozunk!

Az elnök: No ez már mégis sok!

Az ügyész: Hé! Fogházörök!

(E pillanatban benyíthak a terembe Bolla és Kassay detektívek, mire a hallgatóság tagjai hanyatt homlok rohannak kifelé. A feleken kívül nem marad benn senki más, mint a »Magyar Híradó« törvényszéki tudósítója Bizalmi embere a királyi ügyésznek.

A panaszos: Elmondom a dolgot, úgy, a hogy történt. Összekaptam a feleségemmel és csupa truczából Ós-Budavarába mentem. Gyöngédségből azonban az előszoba kulcsát magammal vittem, nehogy felebrezzsem az asszonyt édes álmaiból...

A pénztárnál leszurkoltam egy koronát és nagy diadalmasan bevonultam Ós-Budavára, ahol Székula igazgató ur tiszteletére javában konfettiztek.

Micsoda zsigongás!... Micsoda telongás!... Micsoda vidámság! Ide jöjjön, Szemere ur, és meglátja, hogy bizony mégis csak boldog a magyar!

Emitt tallian ruhákba bujtatott sváb legények énekelnek vastag, korhely hangon, művészi gixerekkel; távolabb a repülő emberek végeznek ötemeletnyi magasságban szédítő, nyaktörő mutatványokat a nyílt

szinpadokon bohócok ugrándoznak, csinos hölgyikék táncolnak, nyakig emelve lenge szoknyájukat és a publikum olyan jól mulat!

A szinpad mögött egy leendő nagykereskedő kínálgatja árúit, hol vékonyan, hol vastagon, de mindig utálatos, fülsejtő hangokon kiáltozva, hogy: »macska macska! Zsákba macs-ka-le! És a publikum ezen a hülyeségen is olyan jól mulat!

A nagy tömeg között lobogós ingujiban, színes pántlikákkal fölcizfrázott kalpagban jár föl s alá a fúfá-poéták vicze-királya, a naturalistikus irány vezérképviselője, Hazafi Veray János, kínálgatva alkalmi ódáját, amelyet Székula ur tiszteletére faragott és amely óda úgy kezdődik, hogy:

Ós-Budába

Általába

Minden ember kába...

Az ódának hátulsó lapján egy megrovási kalandot olvashatunk ezzel a bekezdéssel:

»Pannonia gözmalombae

A portás mérges azonban... És a publikum ezeken a verseken is nagyon jól mulat.

Vén róka, csintalan suhanczok, festett képű szírének kisebb-nagyobb csomagokban árusítgatják a konfettit, ami a gyárosnak egy krajczárba, az elárúsítónak három krajczárba kerül.

Hja nincs a konfetti-mulatságnál pazarabb élvezet.

Epen a zsákban macskát áruló vigézet fixiroztam, a mikor valaki megütötte vállamat. Hátra fordulok, s e pillanatban csak egy szakadt rám a konfetti. Egy megéhezősen fiatal donnának jutott eszébe, hogy engem megtréfáljon. Nem ismer? Kérdi nevét.

— Hogyne ismerném? Oh van szerecsém! Alázatos szolgálja! No nézze meg az ember! Hát ön mit keres itt?

— Mulatok... Egyedül?

Nem, önnel. Mert remélem, hogy együtt maradunk. Sohse föllentsen, kedves barátom: ön nem ismer ma lát először és remélem, nem utoljára. Mert tudja meg, hogy ön régen, nagyon régen tetszik nekem!

— Ne mondja... Nyujtsa karját!

— De édes galambom! Én feleséges ember vagyok!

— Én meg férjes asszony vagyok. Összetűstem az urammal.

— Én is.

— Én oda haza hagytam őt a gyerekek mellett. Kijöttem egymagam Ós-Budavarába.

— Epen úgy mint én... Jertünk vacsorázni.

Hm! Nem rossz;... De hát mit tehettem egyebet? Megvacsoráztattam az asszonykát, aztán mentem hazafelé. Igen ám! Csakhogy a jeles dáma nem akart elhagyni; velem jött, sőt a kijáró kapunál belém csimpaszkodott, és szemérmatosan oda szolt hozzám:

— Üljünk kocsiába!... Jól van, Üljünk kocsiába.

— És hová megyünk?

— Ahová ön akarja. A mennyországba-e, vagy a pokolba, az nekem teljességgel mindegy. Követem őt.

— Tessék ilyenek az asszonyok?... Bérkocsit hívtam s épen be akartunk szállani, midőn a karomba csimpaszkodó asszonyosság elsikoltotta magát.

— Mi az; mi történt?

Veszve vagyunk! Jön a férjem! Meglátotta bennünket.

No, még csak ez hiányzott! A könyvemű asszony úgy reszketett mint a kocsonya.

— Végünk van! Fussunk!

Beültünk a kocsiába, a fiakkeros a lovak közé csapott és elrobogtunk.

As Andrássy-uton hirtelen megállt a kocsi. Egy athléta termetű férfiú fölézak-

totta a kocsit ajtaját, mire a szemérmes asszony karjaim közé ájult.

— Hah nyomorultak! Meghaltok mind a ketten!

— De kérem! Az én szándékaim tisztességesek voltak.

— Hallgass... Egy szót se!... Oh szegény gyermekeim!...

— És az athléta a szavaknál sirni kezdett. Csak úgy potyogtak a könnyei. E megható jelenet hatása alatt menekülni akartam, de a két szarvu ember észrevelte szándékomat.

Egy tapodtat sem... Épen olyan gyáva mint a milyen nyomorult vagy!... De nem, nem bántalak. Éljetek egymásnak boldogan.

Föllélegzettem! Ebben az emberben van önérzet és szív.

— Hálátlan asszony! Szívtelen teremtet! Majd visszasiszsz te még engemet! De már késő lesz!... Nem bántalak. Hanem a pénzt, a pénzt add idel!

— Miféle pénzt? — Kérdelem én.

— Amit a feleségem magához vett. Háromszáz forintot. Nincs nálam! szeptegte az asszony.

Hazudsz, bestia! Elő a pénzt, különben. Hah! Talán önnél van? Igen, igen: az ur zsebében van. Nem elégszik meg azzal, hogy elrabolta a feleségemet, földülta a családi szentélyemet, még a pénzem is magához vette a rendő.

— Az istenért uram, ne csináljon botrányt!

— Elő a pénzt, különben rendőrt hívok. Becsukatlak mind kettőtöket. Hé! Policzaj!

Féltem a botránytól. Féltem attól, hogy feleségem értesül erről a kedves kis kalandról, és ezt elkerülendő, a magam pénzéből adtam a meglopott férjének 300 forintot.

A megcsalt férj zsebre vágta keservesen szerzett bankóitaimat és távozott.

Egyedül maradtunk a kocsiában: én és ő a kedves. De még csak ezután következett a java része a dolognak. Az asszonyka elkezdett sirni, jajveszékeln. Rimázkodó hangon kiáltott után az athlétaának;

— Miska!... Édes Miska! El ne hagyj!...

Jaj! meghalok! Orvost, orvost hívjanak!

Látva azt, hogy az athléta vissza sem fordul, egyszerre csak kiugrott a kocsiból és futott utána, nem törődve a járőkelőkkel, akik megbámulták.

Eddig a történet. Másnap elbeszéltem a dolgot ügyvédeknek. Mikor a kaland végére jutottam, ügyvédek legnagyobb flegmával kijelentette, hogy számár vagyok.

— És miért? — Kérdelem én.

— Száz és egy okból, mondja ő. Egy tervszerűen kiesztet csalásnak az áldozata. Menjen csak a rendőrséghez és a fekete albumban megláthatja a fotografiáját az állítólagos férjnek és feleségnek. És ügyvédem igazat mondott. Befontak alaposan. Kérem ezt a gyönyörűséges párt a lehető legnagyobb szigorral megbüntetni.

Gutius.

Ludovika Akadémia.

Régóta hangzik már a keserű panasz, hogy a magyar ifjuság idegenkedik a hadi pályától s hogy inkább bolyong öncső eredmények lidércsénye után, inkább tolul seregéstől olyan pályákra, hol alárendelt állásért is könyörögni, magának és családjának később nyomorognia kell, hogysem a hadi pályát választana, mely a leegyenesebben s leggyorsabban célhoz segít, a legfényesebb ma is s a legtöbb dicsőséget nyújthatja. Mig más nemzet előkelő fiatalága ott szolgál az ő hadseregében, a mi fiatalágunk a katonai pályától teljesen idegen-

Mig van ma is hadsereg, hol bizonyos osztályokat kizárnak a tiszt rendfokozatból s csak nemességek töltik be, addig nálunk nemzetünk java az őcsaládok, a hősök ivadékaiknak sarjadékai, nemzet értelmisége zömének ifjai a katonai pályától irtóznak, s a műveltebb ifjuság másképp megélni nem tudván, seregéstől tolul csekély hivatalok felé, pedig a hadi pályán ezekre nemő tiszttség készen áll a pályázónak s mindenestre biztosabb kenyeret és állást ad, mint az időnként választás alá eső állások és ad legalább is annyit a megélhetésre, mint egy irodai, vasuti, postai másodrendű szolgálat, mely felé most annyira tolul a reményteljes magyar ifjuság.

Elvitáztatlan tény, mert a statisztika bizonyítja, hogy a mig a hivatalnoki állásokért a magyar ifjak 53%-a pályázik, addig a katonai pályát csak minden 50-edik választja.

Ezért van azután, hogy a magyar nemzet, mely a monarchia közös és kölcsönös védelmének szervéhez, a közös hadsereg fentartásához évenként 42%-ó véradóval járul, a hadsereg vezető elemei között csak alig 10%-kal van képviselve.

Valóban szomorú dolog, hogy nemzetünk, mely geniusának megfelelő hadszervezettel, hadakozással és harci erényekkel tartotta fenn magát annyi évszázadon át, a hon védelmének kötelességét elhanyagolja akkor, mikor a vén Európának nagybatalmai világrengető események bekövetkeztét várva, körülötte talpig fegyverben állanak.

Az általános védelmi kötelezettség behozatala óta is immár emberöltő telt el, újabb nemzedék nőtt a régi helyén s az intézmény a nemzet szívében gyökeret még nem verhetett; a magyar elem a hadsereg vezérletében még mindig nem foglalta el azt a teret, mely őt a véradó arányban megilleti. Pedig a mostani viszonyok között a hadi pályától való idegenkedés egyértelmű az öngyikossággal.

Jóllehet a törvényhozás bölcsesége felismerte a helyzetet s az általános védelmi kötelezettség törvénybe iktatásával, valamint a katonai nevelő- és képzőintézetek felállításával módot nyújtott arra, hogy fegyveres erőnk szám és erő tekintetében a nagyhatalmak haderejével szemben helyét megállhassa, de fájdalom, a nemzet zöme élén a főrangakkal a védelem kötelességét át nem érzi s a helyett, hogy egymással karöltve a nagy elv megvalósításához tettel, eszközzel hozzájárulnának, azt előbbre segítik: nem gyámolítják, sőt mi több iránta érdeklődést sem tanúsítanak.

Ha valóban az volt az ok, mivel a katonai pályától való idegenkedést eddig mentegették: hogy a magyar ifjuság azért kerüli a katonai pályát, mert rálépve nemzetiségét kell feláldozni, az 1897. évi XXIII. törvenczikk megszüntette ezt is, mert a honvéd nevelő- és képzőintézetek alapításával megadta a módot arra, hogy a katonai pályára készülő ifjuság magyar intézetekben sajátíthassa el a hadi tudományokat, s mint kifejlett önálló férfiu, lépjen a hadsereg kötelékébe.

Mi tartja tehát mégis vissza az ifjuságot a katonai pályától ma, mikor a létért való küzdelem minden pályán még ma is nehéz, sőt egyre nehezebbé válik, a katonai pályán ellenben a fizetésemelés tűrhetőbb állapottal biztosít.

Immár magyar nevelőintézetek tárt kapui várják az ifjuságot, hogy jórészt ingyen neveljék az előkelő tiszt pályára, hol maga erejéből magasra emelkedhetik s mégis évről-évre fájdalommal tapasztaljuk a megdöbbentő tényt, hogy a Ludovika Akadémia növendékeinek számát betölteni nem képes.

Kétszer irt már a honvédelmi miniszter a Ludovika Akadémiára pályázatot, két iskolaévben kellett volna már 50—50 ifjút felvenni az intézet kebelébe: fájdalom, az

eredmény a várakozást egyszer sem elégtette ki. A törvényhozás nemcsak szándékát, hanem magyarázatot is megadott, melyben nevelt tisztekkel foglaltassa el a hadsereg vezérletében ama teret, mely a nemzetet a várható arányában megilleti: hajótörést szenvedett.

Annak oka, hogy a nemzet ifjúsága a hadi pályát még most sem keresi, nem lehet más, mint hogy kihalt a nemzet génuszából a harci erények kultusza és a magyar, melyet annyi istenadta tulajdonság tett a hadi pályára kiválóan alkalmassá, ősi erényeiben teljesen megfogyatkozva, a züllés lejtőjére jutott, vagy hogy nem lévén még az ifjúság kedélyen tájékozott, az új honvéd nevelő-intézetek és különösen a Ludovika Akadémiának a bécsújhelyi akadémiával immár azonos szervezetéről, azokat nem ismeri és így nem is keresheti.

Az első tagadván, az utóbbit kell elfogadnunk.

A Budapesten alapított M. kir. Ludovika Akadémia jelen szervezetében első rangú katonai nevelő- és képző-intézet, mely kebelébe évenként ötven 17—20 éves olyan ifjút fogad, ki a középiskola nyolczadik osztályát elvégezte és az intézetben a felvételi vizsgát megállotha.

A rendszeresített helyek legnagyobb része ingyenes, valamennyi növendék belköl, kiket az Akadémia, tekintett nélkül arra, vajjon ingyenes vagy fizetéses helyet töltenek-e be, egyenlő ellátásban részesít. A katonai nevelés három évig tart, melyből a növendék kívánságához képest a honvédség vagy közös hadsereghez a hadnagyi rendfokozatban léphet be, még pedig, miután az intézet úgy a gyalogsági, mint a lovasági szolgálatra egyformán kiképezte: akár egyik, akár a másik fegyvernemhez.

Az Akadémia tehát három év alatt fényes pályára ingyen segíti az ifjút, a kinek aztán 20—21 éves korában évente 2400—2600 korona a jövedelme. Mivel pedig megvetette az intézet nála azt az alapot is, mely a tisztet a hadi-iskola eredményes hallgatására képesíti, nyitva áll előtte az út a vezérkarba és ezzel a legmagasabb rendfokozathoz.

Ha már most azt tekintjük, hogy más pályán csak 25—28 éves korában, sok anyagi áldozat árán, csekély kezdő fizetéssel juthat kevésbé fényes állásba az ifjú, s hogyha katonának való, a hadi szolgálat kötelezettsége alól meg nem szabadul, ez pedig nemcsak hogy a választotta pályára elérésében akadályozza, de anyagi áldozatot is követel tőle, továbbá hogy a szolgálati kötelezettség hosszú tartama miatt esetleg még 40 éves korában is fegyvert kell fognia s ott hagyva állást, vagyont, családot, háboruba vonulnia: éppen nem érthető tehát, hogy a katonai pályát oly kevesen választják élethivatásul.

Vajjon oly nagy súlylyal nehezedik-e az összehasonlító mérték serpenyőjébe a kényelemszeretet, hogy teljesen lenyomja a kötelezettségek súlyát?

A Ludovika Akadémiáról '32 illusztrációval bővített ismertetés jelent meg, mely az intézet alapításáról, fejlődéstörténetéről, mostani szervezetéről, berendezéséről és működéséről, a rendszeresített alapítványos helyekről, továbbá a pályázatok és felvétel körül eljárásról minden tekintetben kimerítő tájékoztatást nyújt. Az érdeklődők a füzetet az akadémia-parancsnokságnál 1 koronáért megszerezhetik.

Nyiltér*).

217/1900. sz. A kaposvári ev. reform. lelkésziségről.

Dr. Székely Antal kaposvári ügyvéd ur által a kaposvári ev. reform. egyház

* E rovatban kölötektől nem vállal felelősséget a szerk.

toronyóra alapjára szerkesztő urhoz jutott 30 korona, írva harmincz korona adományát midőn ezuttal tekintetes szerkesztő urtól köszönettel átvesszem, — szabad legyen kérnem, hogy adományozó urnak az egyházam nevében kifejezett hálás köszönetemet tolmácsolni kegyeskedjék.

Kiváló tisztelettel jelentése mellett maradván tekintetes szerkesztő urnak.

Kaposvár, 1900. május hó 20-án.

Készésges szolgája:
Csörtán Márton,
ev. reform. lelkész.

Szénásy, Hoffmann és Társa

párisi és lyoni selyemgyári raktára Budapest IV., Bécsi-utca 4. Raktárunkban található a legszebb és legnagyobb választék divatos selyemkelmék csipkék és szalagok, valamint gyöngyfülűk, pointace-ruhák és pointace-kelmék. Fekete, fehér és színes selyemkelmék 85 krtól 14 frtig. Foulard- Pongis és Satin-Liberty- selymek 65 krtól kezdve Angol mosóselyem 80 cm. szélességben 1.25 krtól kezdve. Mintákkal kívánatra készséggel szolgálunk.

991.

tkv. 1900.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kaposvári kir. törvényszék mint tkv. hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Simon Dániel végrehajlatónak Borsi Józsefné, Pintér Teréz végrehajtást szenvedő elleni 56 korona 36 fillér tokekövetelés és jkvi iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. törvényszék területén lévő, a Kaposvár város határában fekvő, a kaposvári 3830. sz. tjkvben A + 1-sor 999/1. 6. 1. hrszám alatt felvett ház hely udvar és kertre 3302 koronában ezennel megállapított kiállítási árban az árverést elrendelte, s hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1900. évi június hó 18-ik napján délelőtti 10 órakor a tkvi hatóság hivatali helyiségében (megyeház II. emelet 10. ajtó) megtartandó nyilvános árverésen s megállapított kiállítási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át vagyis 330 korona 20 fillér készpénzben vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróság-

nál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kaposvár, 1900. márczius hó 5-én.

A kir. tszék tkv. hatóság.

KELEMEN,
kir. tszéki bíró.

Páratlan a THYMOL fog-crème!

Thymol

legkellemesebb fogtisztítószer, üdít, frissít

Thymol

ártalmatlan antiseptikus, eltávolítja a fogfájást.

Thymol

törvényesen védett H A Z A I gyártmány.

Thymol

fehéríti szepíti és konszerválja a fogakat.

Thymol

uton igen czélyszerű nélkülözhetetlen.

Thymol

főülmul minden más fogtisztítószert.

1 tubus 60 fillér — Kapható mindenütt. 6 tubus diszes dobozban 3 kor. 60 fill. bérmentve.

Egyedül készít és főszétküldési raktár:

SCHWARTZ illatszergyára

hygien. kosmet. laboratorium.

Budapt, Damjanich utca 28. 3—7

Biztos

kereset

kinálkodik jó beszélőképességgel bíró, tisztességes személyeknek kik állandó lakhelyükön az 1883. évi XXXI. törv. cz. értelmében sorsjegyeknek, állampapíroknak részleltetésre való eladásával foglalkozni kívánnak.

"MERCUR"

váltóüzleti részvénytársaság

Budapest,

Arany-János utca 31,

Kapható minden gyógyszerárban.

Hölgyek
részére
nélkülöz-
hetetlen.

A női szépség

Csodás,
gyors
hatásu.Lérésére, tökéletesítésére és fentartására
legkittünőbb és legbiztosabb a**MARGIT CRÈME,**mely vegyítiszta, sem higanyt, sem ólmot
nem tartalmaz, teljesen ártalmatlan,
és zsirmentes.

→ Törvényesen védve, ←

Ezen világhírű arczenőcs pár nap
alatt eltávolít szepőt, májfoltot, pattanást,
bőratkát (Mitessz) és minden más bőr-
bajt. Kisimítja a ráncokat, redőket,
himlőhelyeket és az arcot fehérre, simává
és üdévé varázsolja.Legkittünőbb óvszer a nap
és szél befolyása ellen.Ára: kis tégely 50 kr. nagy tégely 1 frt.
Margit hölgyor 60 kr., Margit
szappan 35 kr., Margit fogpép
(Zahnpasta) 50 kr., Margit
arcvíz 50 kr.

Számítalan elismerő és köszönő levél!

Postán utánvétellel, vagy a pénz előzetes
beküldése után küldi a készítő:**FÖLDES KELEMEN,**
gyógyszerész, ARAD.Kapható minden gyógyszerárban,
drogna-üzletben és illatszerek-kereskedésben.Hamisi-
tők birói-
lag üldöz-
tetnek.Utánzatoktól
óvakodjunk!Legjobb
szépitő
szer,Csak ezzel a tör-
vényes. bej. védő-
jeggyel valódi.LONDON,
Chief Office S. W.
48 Brixton Road.Főraktárak:
Burmanna,
Angol India.
Agen. Zágráb.Algier.
Amsterdam,
H. Sanders,
Rokin 8.Basel,
Szt. János gyógy-
tár, W. Kraus.Belgrad,
Nikola A. Delini,
gyógytár Mihályfejedelemhez,
Kőszepi raktár
Szerbia részére.Berlin, C.
Bologna,
Braxelles,Pharmacie Ch.
Delacoe & Co.
Budapest,Török J.
Dr. Egger L. és J.
Caïro.Cöln a Rh.,
Noris.
Debreceen.Eich, Luxemburg.
Schmidt P.,
gyógysz.**THIERRY A.****mell- és gyomor-balzsamát**

(a melyet az egészségügyi hatóság megvizsgált)

az egész világ kedveli és mindenütt keresik. Csak
akkor valódi, ha az oldalt látható **zöld**, a törvény-
széknél bejegyzett „apáca”-védőjeggyel van ellátva.
Főfőlmulhatatlan szer minden **mell-, tüdő-, máj-,**
gyomorbetegség ellen stb. különleg is ki-
tűnően hat és sebet gyógyít.Egy próbátüveg bérmentesen 1 korona 40 fillér.
Széjjelküldés csak előzetes fizetés esetén.**Thierry A. centifoliakenőcse**

(csodakenőcsnek nevezik)

utólérhetetlen szívó erejű és gyógyítható hatású. Operá-
ciókat a legtöbb esetben fölöslegessé teszi. E kenőc-
ssel egy 14 éves, gyógyíthatatlannak tartott csont-
szut, ujjában pedig egy 22 éves rákszerű bajt gyó-
gyítottak meg. Antiszeptikus és gyógyítható hatású min-
denféle seb gyógyulásánál.

Próbátüveg bérmentesen 1 kor. 30 fill. Csak előzetes fizetés esetén küldjük meg.

Óvakodjanak utánzatoktól és kerüljék az értékte-
len, ugynevezett házi kenőcsöket s más efféléket.Cím: A. Thierry, gyógyszerár és gyár a Védőangyalhoz,
Prograda, Pragerhof felé, a Déli vasút mentén.

Prospektus ingyen és bérmentve.

E szerek sohasem romlanak meg és jó azokat
használatra készen a házában tartani. Az összes mű-
velt államokban bejegyzett védőjegyeimnek utánzatát
a törvény üldözi.

57474

Lisbonne,
Bordogne, Cognac,
haga,
fabriken forma.
München,
A. Bertoloni,
Nantes,
Apot. Lejonot.Nantes,
Pharmacie
C. Frodet,
Nápoly. Palermo.Páris,
Pharmacie
francoise, 1 & 3,
Place de la Repu-
blique, Phar-macie Daprey, 11,
Rue des Francs
Bourgeois.Prága,
Róma,
Corso, Agenzia
del Politecnico.Bonnak,
Pharmacie
F. Gerzath.Szerajewo,
Szeged.
Temervár.Triest. Velence.
Vienne. Zürich.Csak ezzel a tör-
vényes. bejegy-
zett védőjeggyel
valódi.**A m. kir. államvasutak gép- gyárának vezérügynöksége.**

Budapest, Váci-körut 32. szám.

Ajánlja a magy. kir. államvasutak gépgyárában készült
gőzcséplő készleteit, „Millenium” legújabb szerkezetű: fűkaszálo-, marokrakó- és kéveköto aratógépeit,
melyek főelőnyei: préselt aczélemmez-állvány, tégelyaczel-alkatrészek, jó és könnyen hozzáférhető,
elpusztíthatatlan szerkezet,továbbá: a szab. osztrák-magyar államvasutársaság resiczai mezőgazdasági gépgyárában készült 3, 3½ és 4 lóerejű
gőzcséplő-készleteit. Sack-rendszerű, aczelöntésű ekefővel ellátott ekeit, „Boni”-féle kéttengelyű eketalyigait
járgányos cséplő-készleteit, szecsavágóit és egyéb mezőgazdasági eszközeit.**Figyelmeztetés!** Ezennel közhírré tesszük, hogy az összes ügynökeinktől, legyenek azok akár helyi ügynökök, akár utazó ügynökök,
az eddig birt meg hatalmazásokat f. évi Január hó 31-ével megvontuk és azok ezennel hatálytalanoknak nyilváníjuk,
Nevünkben és megbízásunkból tehát csak azok járhatnak el, a kik 1900. február hó 1-e után kelt és általunk aláírt megbízással bin-
nak és csupán oly jogkörrel, a melyre ezen írásbeli megbízás kiterjed. Nehogy a közönség tévútra vezettessék és nehogy nevünkkel
visszaélések történhessenek, felkérjük mindazokat, kik velünk üzleti összeköttetésbe lépni óhajtanak, hogy mindenkitől, a ki nevünkben
eljár, írásbeli meghatalmazásának felmutatását kérjük s abba betekintést tenni sziveskedjenek.**A Magy. Kir. Államvasutak Gépgyárának Vezérügynöksége.**